

saa ubetinget afvisende. Jeg har nogen Anledning til at tro, at nogen Grund til, at Standpunktet er blevet saa reserveret, er den, at Forslaget er blevet noget sent fremsat fra min Side. Dette har imidlertid ikke kunnet være anderledes efter de stedfundne Forhandlinger, og jeg skulde derfor haabe, at Forslaget kunde blive vedtaget ved 3die Behandling. Da jeg imidlertid nødig vilde se en Votering imod det, men ønsker at lade Pladsen og Vejen aaben for Udvalget til at vise den Vellivillie mod Færøerne, hvortil de ere saafuld kvalificerede, ved 3die Behandling, mener jeg her foreløbig at burde tage Forslaget tilbage med det Forbehold atter at stille det til 3die Behandling.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 66 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Justitsministeren (Goos): Saa er der § 26, hvor jeg i det hele kan glæde mig ved at se de af mig fremsatte Forslag tiltraadte med Undtagelse af Forslagene under Nr. 201 og 208. Forslaget under Nr. 201 indeholder blot en nødvendig Retelse af en Trykfejl. Jeg indrømmer den ærede Ordfører, at der er nogle Fejltagelser, til Dels beroende paa Trykfejl, som naturligvis ere fremkomne ved den Maade, hvorpaa man maa arbejde med at lave Finanslovsforslaget. Jeg vil i øvrigt udbede mig en Oplysning af den ærede Ordfører. Jeg ved ikke, om Forkastelsen af dette Forslag efter Udvalgets Mening medfører en Nedsættelse eller en Udstemning af Posten, som findes paa selve Hovedforslaget (*Ordføreren* [Hage]: Der er intet Afstemningspunkt!). . . . Naa, saa har jeg endnu kun Anledning til at udtale mig om det store Forslag under Nr. 208 om en Bevilling paa 23,777 Kr. „til Centralopvarmning og Ventilation af gamle Celleafdeling“ i Christianshavns Strafanstalt. Dette Forslag er, som jeg selv har udtalt før, kun stillet under den Forudsætning, at det skulde bortfalde, hvis Lovforslaget om Hillerødanstalten bliver vedtaget. Det bliver altsaa uden særlig Betydning, at det nu forkastes, hvis Anstalten bliver vedtagen. Derom havde jeg tidligere ikke meget Haab; om jeg nu kan nære dette Haab som en Følge af Finansudvalgets Stilling, ved jeg ikke, men jeg vilde ønske det. Endnu skal jeg blot bemærke, at der ganske rigtig har været Samraad om Tuberkulose-sanatorier. Som jeg udtalte under det

private Lovforslags Behandling angaaende denne Sag, er mit Standpunkt jo det, at Staten ikke kan tage Initiativ i denne Sag. Og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke, hvorledes Staten kan gribe ind, før det private Initiativ selv har sat sig i Bevægelse. Naar der derfor under dette Samraad er blevet spurgt mig, hvorledes man kunde virke under denne Sag, maa jeg sige, at der maa i første Række begyndes fra det private Initiativs Side; saa kan Staten i det Omfang, den finder det rigtigt, og efter den Plan, den finder det hensigtsmæssigt, træde til senere. Der er endnu gjort den Bemærkning med Hensyn til Sundhedskollegiet, at jeg skulde omgaaes med den snilde Plan at faa Sundhedskollegiet til at uddø for ad en Omvej at kunne gennemføre en Medicinalreform. Noget saadant foreligger ikke fra min Side. Det er tilfældige Omstændigheder, der medføre, at de Pladser, der have været besatte af nu ved Døden afgaaede Medlemmer, ikke ere blevne udfyldte; men det vil sikkert ske i en nær Fremtid.

Ordføreren (C. Hage): Den meget ærede Justitsminister indledede sine Bemærkninger med en kort Udtalelse om det Forslag, som Udvalget har stillet vedrørende Stillingen som Overinspektør ved Fængselsvæsenet. Betydningen og Rækkevidden af den ærede Ministers Udtalelse var mig ikke ganske klar, men den giver mig for alle Eventualiteters Skyld Anledning til at sige, skønt det maatte synes at være ganske overflødigt, at den Bestemmelse angaaende denne Sag, som maatte blive truffen paa Finansloven, selvfølgelig i enhver Henseende vil være bindende for Administrationen. — Hvad angaar de enkelte Ændringsforslag skal jeg med Hensyn til de Udgiftsposter, der vedrøre Kristianshavns Strafanstalt, sige, at den ærede Minister har Ret i, at for saa vidt den omtalte Mur for Alvor skulde give sig til at trite med at falde ned, kan det blive nødvendigt at foretage ekstraordinære Anstalter for at holde den paa Benene, men her paa Forhaand at yde en forholdsvis meget betydelig Bevilling for denne Muligheds Skyld har der ikke forekommet Udvalget at være tilstrækkelig Grund til. Med Hensyn til de to andre Poster vil jeg erkende, at de 1600 Kr., som ønskes til Forbedring af Sygeafdelingen, muligvis kunde siges at være den bedst begrundede. Derimod den tredje Post, som gaar ud paa at forhøje en Mur, for at Celfangerne ikke skulle kigge til hinanden, synes mig nok at kunne